

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Tack för att du lärde mig simma [kolumn]

Illman, Ruth

Published in:
Åbo Underrättelser

Published: 24/06/2022

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Illman, R. (2022). Tack för att du lärde mig simma [kolumn]. *Åbo Underrättelser*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022070150803>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Tack för att du lärde mig simma

Fem försommarkvällar inom loppet av tio dagar, småhuttande i Samplinnas stora utebassäng. Dag ett prövade vi hur vattnet känns, dag två märkte vi att man flyter bara man slappnar av och litar på vattnet. Dag tre insåg jag att hon är en ryggsimmare, dag fyra höll jag bara ett finger lätt under hennes nacke. Dag fem, en söndag, simmade hon.

Blicken bakom simglasögonen då hon insåg att jag inte längre höll i, att hon simmat långt och helt på egen hand, var storslagen. Ett finurligt leende spred sig i hennes ansikte: insikten att vattnet bär, att hon kan, att en ny vattenvärld öppnat sig. Vi var båda lyckliga och uppspelta när vi firade mini-simskolans avslutning med en glass efteråt. Under sommaren kommer hon att modigt simma vidare, säkrare och ivrigare, i havet vid sommarstugan. Då vi ses till skolstarten igen kommer hon att simma som en fisk.

Då jag på måndagens jobbmöte berättar för en judisk vän att jag fått vara simlärare för min yngsta dotters vän och om glädjen det gav mig blir hon allvarlig. Du har gjort något viktigt, något livsavgörande, säger hon högtidligt. Det står i Talmud att det är en mitzva, en god gärning som uppfyller budorden, att lära någon att simma.

Talmud är en av judendomens centrala skrifter som består av omfattande kommentarer, diskussioner och stadganden som lärda rabbiner (som levde före 500-talet) fört kring varje detalj i varje vers i Bibeln, ofta utan att komma fram till en entydig, enhällig slutsats. Min vän sänder mig länken till den korrekta källan, och mycket riktigt: budet att lära andra simma tas upp i en kommentar till de för judendomen (och kristendomen) så centrala verserna i 5 Mos.: ”Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en. Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på hjärtat. Du skall inpränta dem i dina barn ...”

Bland alla färdigheter och dygder en ska lära sina barn flickor Rabbi Yehuda in det: du ska lära dem att simma. Visserligen var detta inte mitt barn, men hjärtat sväller ändå i mig. Att hon litade på mig, och på sig själv, med sådan självklar och orädd tillit: vi klarar det här!

I min kalender finns nu ett klurigt kort med en bläckfisk och en lax som leker i vågorna: Tack för att du lärde mig simma! Ha en fin sommar, står det. Bland alla mina titlar är nog simläraren den finaste. Långt efter att mina akademiska böcker täckts av damm i bibliotekets skymda vrå och forskningsartiklarna försvunnit i databasernas oändliga index kommer mina simadepter att simma vidare: njuta av vattnet, hålla sig flytande, leka i vågorna, lära andra att simma, kanske rädda en människas liv och därmed rädda en hel värld.

Ruth Illman

Religionsvetare, judaistiker och föreståndare för Donnerska institutet